

de og de Steder maatte i og for sig kunne være heldige, naar disse Steder ikke habes til Raadighed, idet der, for at man kunde faae dem, enten maatte offers urimelig store Summer eller maatte gaa overordentlig lang Tid, eller det endog saa vilde komme til at støde mod andre Interesser, som fornuftigvis ikke let kunne fjernes eller i alt Fald kun kunne fjernes med store Vanstueligheder. Jeg udtaler dette, fordi jeg mener, at, naar den ærede Ordfører peger paa saadanne Steder som Rastellet og Orlogshavnen, saa lægger man derved snarere Sagen Hindringer i Veien, end man fremmer den, da disse Lokaliteter efter min Overbevisning ikke let komme til Raadighed, i alt Fald ikke uden for det Første at medføre en overordentlig stor Mængde Udgifter, fordi de, der maatte forlade disse Steder, dog maatte have fuldstændig og god Erstatning derfor, og dernæst vilde det støde paa mangfoldige andre Vanstueligheder. Alt dette vil imidlertid kunne blive nærmere belyst og forklaret for os ad Aare, og vi vilde da ikke længer behøve at staa og disputere herom, men der vil fra Ministeriets Side kunne være forelagt os klart og tydeligt baade det One og det Andet. Jeg skal tillade mig at anbefale, at vi denne Gang tage, hvad vi kunne faae, og vedtage Forslaget, saaledes som hele Udvalget har enedes om det.

Finansministeren (Estrup): Jeg har ingen Tvivl om, at det Endringsforslag, som er stillet af det samlede Udvalg, vil blive vedtaget af Thinget, og jeg skal strax om dette Endringsforslag udtale, at der for mig ikke er nogen Vanstuelighed ved at modtage det. Langt vanstueligere bliver for mig den Opgave at benytte den Bevilling af 30,000 Kr. til nærmere Undersøgelse, som vil blive givet mig. Noget tror jeg, man fra alle Sider er enig om, og det er, at der haardt trænges til et nyt Frilager eller rettere til et udvidet Frilager her i Kjøbenhavn, samt at et Frilager, der skal virke i samme Retning som det, vi for Tiden have med ringe Omfang og af ringe Bestaaffenhed, nødvendigvis maa ligge nær baade ved Toldboden og ved den Del af Byen, hvor den livlige Traffik findes. Det tror jeg ikke, der er afvigende Meninger om. Dernæst tror jeg ogsaa, at det er temmelig almindelig bekiendt, at man maa ønske, at der ogsaa kan tilveiebringes et Frilager af større Areal og umiddelbart ved dybt Vand, men, hvor et saadant udvidet Frilager skalde finde sin Plads, derom tror jeg ikke, at der er stor Enighed til Stede. Den ærede Ordfører citerede Grossererforeningens Betænkning, og

allerede gennem den fremkommer der jo meget afvigende Ansuelser; Flertallet og Mindretallet staa jo der temmelig vidt fra hinanden. Endvidere ønskes vistnok af de Allerfleste, at Kjøbenhavns Havn maa hyde Forbiseilere saa bedvem Velilighed til Forhugning som muligt og dertil billig Forhugning. Det vil altsaa sige, at de maatte kunne forsyne sig med Varer som Kul o. s. v. uden ufornødent Ophold, og uden at der af disse Varer i Forveien er betalt Told. At Pladsen dertil snarere maa søges i Udantem af Kjøbenhavns nuværende Havn end inde i Indrehavnen, følger af sig selv. Men der er Et endnu, som ofte har været krævet til Fordel for Udvillingen af Kjøbenhavns Havn, og dette er et Frihavns-Anlæg i dette Ords videre Betydning, det vil sige ikke blot en toldfri Havn, men i Forbindelse dermed større Territorier, paa hvilke der kunde finde industriel Virksomhed Sted, hvor altsaa Industrien vilde kunne arbejde med toldfri Raastoffer og Hjælpemidler i videste Udstrækning. Om dette sidste Spørgsmaal tror jeg egentlig, der er den største Uenighed til Stede, ikke alene om, hvorvidt vi tiltrænge det, men ogsaa om, paa hvilken Maade det skalde gennemføres. Jeg har kun anført dette for at angive, hvor stort et Omfang de Undersøgelser, som Udvalgets Endringsforslag under Nr. 3 henviser til Finansministeren, egentlig vilde faae. Det skalde glæde mig, om det maatte lykkes ved Hjælp af den Bevilling, der vil blive givet os, at kunne bringe et Forslag frem ad Aare, som maatte kunne være fuldestgjørende, i alt Fald for Flertallet, saavel med Hensyn til Valget af Plads som med Hensyn til den Indretning, der skalde finde Sted. Dersom det kunde lykkes mig at bringe et saadant Forslag frem, der vandt Tilslutning hos Rigsdagens Flertal, vilde der i mine Tanker være gjort et meget væsentligt Skridt fremad, og saa tvivler jeg heller ikke om, at man vilde kunne naae frem til det, som den ærede Ordfører angav, at man endelig kunde være færdig og i fuld Gang, førend det af ham angivne befægtede Konkurrence blev effektiv. Jeg tror ikke, at det egentlig vilde nytte meget, om man paa Sagens nuværende Trin vilde fordybe sig videre i disse Undersøgelser om rette Omfang, rette Plads og den rette Maade til at bringe denne Sag til Udførelse paa. Jeg tror, at man paa Sagens nuværende Trin ikke vilde naae synnerlig frem ved at fordybe sig i de mange Undersøgelser og Spørgsmaal, der med Rette kunne stilles. Jeg kan kun sige, at, naar Bevillingen gives mig, skal jeg søge at benytte den saa godt som mulig for at kunne